

Den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse udtrykker støtte til Sydafrika

24. januar 2024 (EIRNS) – Lørdag den 20. januar 2024 var Schiller Instituttet vært for en international ungdomsdialog for at diskutere “[Ti principper for en ny udviklings- og Sikkerhedsarkitektur](<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>),” foreslået af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I løbet af dialogen diskuterede ungdomsledere fra nationer over hele kloden de historiske og erkendelsesmæssige fortilfælde for – såvel som de nødvendige løsninger på – den nuværende, voksende militære og økonomiske verdenskrise, som nu truer med at blive en global, potentielt atomar, katastrofe.

Deltagerne i denne ungdomsdialog offentliggør nu denne erklæring om utvetydig solidaritet med Sydafrikas sagsanlæg ved Den Internationale Domstol, som umiskendeligt har bidraget til at dreje den universelle verdenshistories kurs i retning af retfærdighed.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede, at “ifølge Friedrich Schiller, den store tyske frihedens digter, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og agere som en verdensborger.”

Vi unge kvinder og mænd – fra Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika, Yemen, Afghanistan, Syrien, Den demokratiske republik Congo, Uganda, Kenya, Nigeria, Togo, Tanzania, Tyskland, Frankrig, Nicaragua, Canada, Mexico, Venezuela, Argentina, El Salvador, Bangladesh, USA og adskillige andre lande – bekræfter denne ophøjede opfattelse af patriotisme, og anerkender at den må være kernen i enhver væsentlig udvikling

for international fred i Sydvestasien og i resten af verden.

Patriotisme og verdensborgerskab kombineres i den fælles påberåbelse af både Nelson Mandela og Dr. Martin Luther King, Jr. i Sydafrikas ansøgning. Sydafrika tog ikke sin sag op som blot et "enestående" land, der er klar til at bruge sine "styrker" for at "overvåge" sin fætter Israel. I ånden fra 1776 hævdede Sydafrika snarere sin stemme som én suveræn nation blandt mange. I den forsonende udgave af sin særlige historie repræsenterer Sydafrika den for hele menneskeheden karakteristiske evne : evnen til progressiv perfektion gennem moralsk, kulturel og økonomisk udvikling.

Sydafrika har haft det ædle mod til ikke at benægte sin egen historie med legaliseret uretfærdighed, og har accepteret det tunge ansvar det er at tiltræde folkedrabskonventionen fra 1948, og har hurtigt demonstreret for verden, gennem universaliteten i sin individuelle intention, hvordan Én kan blive til Mange og Mange blive til Én; på den måde har Sydafrika sejret over den permanente krigs "logik" gennem fornuftens kraft og "agapisk", barmhjertig, kærlighed.

I 1963 advarede King USA om en forestående "åndelig død", som følge af " dette foretagende med at brænde mennesker med napalm, at fylde vores nations hjem med forældreløse og enker, at sprøjte hadets giftige stoffer ind i årerne på mennesker, der normalt er humane." Kings advarsel fik ny form af pave Johannes Paul II i 1987, da han skrev om "en verden, der er opdelt i blokke, opretholdt af stive ideologier, og hvor forskellige former for imperialisme hersker i stedet for gensidig afhængighed og solidaritet." Pave Johannes Paul II kaldte dette ["en verden underlagt syndens strukturer."] (https://www.vatican.va/content/john-paul-ii/en/encyclicals/documents/hf_jp-ii_enc_30121987_sollicitudo-rei-socialis.html)

Den bedrageriske magt i disse "syndens strukturer" er blevet radikalt udfordret af den moralske autoritet i Sydafrikas sag, der bekræfter Mandelas udtalelse om, at ["marchen mod frihed

og retfærdighed er uigenkaldelig.”](http://www.mandela.gov.za/mandela_speeches/1990/900213_soweto.htm)

Ved hjælp af Sydafrikas moralske vejledning nægter vi – som King nægtede – at lade os “hypnotisere af usikkerhed”.

Vi bekræfter nøgternt Mandelas opfordring:

“Lad ikke hver enkelt af jer og alle vores folk give fredens og frihedens fjender plads til at føre os tilbage til apartheids mørke helvede. Det er kun disciplineret masseaktion, der sikrer os den sejr, vi søger. Gå tilbage til jeres fabrikker, skoler, miner og lokalsamfund; byg videre på den massive energi, som de seneste begivenheder i vores land har frigivet, ved at styrke disciplineret masseorganisering. Vi fortsætter fremad.”